

[Kæthe Philip.]

om de sættes ind i egnsudviklingsområder eller til gavn for beskæftigelse af mennesker, der rammes af strukturomlægningen. Vi har da også nylig i det radikale venstre været med til i finansudvalget at stemme for forslag om øgede bevillinger til omskoling og fremme af beskæftigelsen i egnsudviklingsområder.

Men man kan ikke lade være at tænke på, at samtidig med at regeringen nu bebuder sin store erhvervsvenlighed, der fortrinsvis altså skal udfolde sig via handelsministerielle foranstaltninger, farer man med nok så hård hånd frem over for en lang række små og store virksomheder, der ser deres indtjeningsmuligheder væsentligt begrænset af importafgiften. Jeg kan i denne forbindelse tage det lovforslag om investeringsfradrag med, fremsat, som det hedder, som et led i regeringens samlede bestræbelser for at fremme produktionen og beskæftigelsen, men altså tidsmæssigt sammenfaldende med, at man netop nu via importafgiften pålægger en række erhvervsvirksomheder betydelige tab ved fejlinvesteringer i forbindelse med importafgiften. Mon der var nogen et eller andet sted, der sagde siksakkurs? Jeg beder økonomi- og budgetministeren oplyse, om provenutabet for staten, der af finansministeren er anslået til i alt 300 mill. kr., skal gå fra overskuddet på drifts-, anlægs- og udlånsbudgettet, eller om vi kan vente et ændringsforslag til finansloven om nedsættelse af bevillingsreserven med et beløb, der svarer til provenutabet i det kommende finansår.

De erhvervsstimulerende udgiftsforslag må vi nu tage stilling til, efterhånden som de kommer. Derimod har vi allerede givet udtryk for dyb skepsis over for boligministerens meget udgiftkrævende forslag, og de tal, der er kommet frem i boligudvalget til belysning af den fremtidige udvikling i merudgifterne, er ligefrem afskrækkende. Under forudsætning af fortsat høj rentefod vil vi i 1985 nå en statsudgift på op imod 1 milliard kr. årlig alene til rentesikringsordningen, og hertil forstår jeg, at der nu skal lægges stærkt stigende udgifter til en udbygget boligsikring. Der er altså i høj grad tale om statsfinansielle konsekvenser af boliglovene på længere sigt.

Jeg synes, boligministerens store rund-

håndethed står overordentlig dårligt til økonomi- og budgetministerens stadige understregning af, at der må holdes igen, og at det ikke vil være forsvarligt at gennemføre en lempelse af den økonomiske politik. Taler de herrer ministre da overhovedet ikke med hinanden? For det kan da ikke undgås, at mere statsstøtte via rentesikringsordningen vil virke som en lempelse i den økonomiske politik med større efterspørgselspres vendt mod produktion til hjemmebrug.

Socialdemokratiet opererer ligesom den tidligere regering med et betydeligt overskud på drifts-, anlægs- og udlånsbudgettet. Jeg skal ikke gøre nogen indsigelse herimod. Tværtimod finder også vi en fortsat økonomisk stramning nødvendig. Den skal tjene til at tage et overtryk af kedelen; men hvis det er det, der er meningen, kan man dog ikke samtidig bruge dette overskud. Ministeren siger i sin tale — Folketingstidende 1971-72, sp. 988:

„Statens opsparringsoverskud repræsenterer en væsentlig finansieringskilde for resten af samfundet. Vi må nå frem til opstillingen af en plan for, hvorledes statens overskud sammen med den private opsparing i hovedtræk skal fordeles til boligbyggeri, erhvervsinvesteringer samt, om end i begrænset omfang, til kommunerne.“

Vil det nu sige, at ikke blot de meget store reserver, men også det, vi undertiden betegner som kasseoverskuddet, selv om det ikke er det helt korrekte udtryk, skal anvendes til støtte for boligbyggeri m. v., for så er det da i hvert fald slut med den økonomiske stramning, der ellers udgår fra kasseoverskuddet? Jeg ser — stik modsat den økonomiske stramning, der foregøgles — en kraftig ekspansion under opsejling. Tanken om at bruge kasseoverskuddet er utvivlsomt populært hos ubefæstede sjæle, men den er tilsvarende farlig for den økonomiske stabilitet, for det er vel ikke sådan, at man under dække af et kasseoverskud bruger øgede skatter til finansiering af planlagte, stærkt øgede offentlige udgifter? Jeg beder ministeren nærmere redegøre for de efter min mening lidt kryptiske bemærkninger, jeg netop har citeret, og uddybe sine tanker om formålet med at opretholde et betydeligt kasseoverskud.

Da den nye økonomi- og budgetminister